THE ORTHODOX UNION PRESENTS

INDOORS AT CITI FIELD SUNDAY APRIL 29 2018, 8:45 am - 6:00 pm

Life Lessons from Tumah and Tahara: Understanding the Struggle Between our Body and Soul

REBBETZIN DR. ADINA SHMIDMAN

Sponsored by Members of the OU's Women's Initiative:

Etta Brandman Klaristenfeld, Becky Katz, Barbie Lehmann Siegel, Marian Stoltz-Loike and Esther Williams

In honor of the launch of the OU's Women's Department

Delta 3rd Base

טומאה וטהרה: The Triumph of Man

Rebbetzin Dr.Adina Shmidman

Lightman, Alan. Einstein's Dreams. 1993.

Walking on the Martgasse, one sees a wondrous sight. The cherries in the fruit stalls sit aligned in rows, the hats in the millinery shop are neatly stacked, the flowers in the balconies are arranged in perfect symmetries, no crumbs lie on the bakery floor, no milk is spilled on the cobblestones of the buttery. No thing is out of place.

When a gay party leaves a restaurant, the tables are more tidy than before. When a wind blows gently through the street, the street is swept clean, the dirt and dust transported to the edge of town. When waves of water splash against the shore, the shore rebuilds itself. When leaves fall from the trees, the leaves line up like birds in V-formation. When clouds form faces, the faces stay. When a pipe lets smoke into a room, the soot drifts towards a corner of the room, leaving clear air. Painted balconies exposed to wind and rain become brighter over time. The sound of thunder makes a broken vase reform itself, makes the fractured shards leap up into the precise positions where they fit and bind. The fragrant odor of a passing cinnamon cart intensifies, not dissipates, with time.

Do these happenings seem strange?

In this world, the passage of time brings increasing order. Order is the law of nature, the universal trend, the cosmic direction. If time is an arrow, that arrow points towards order. The future is pattern, organization, union, intensification; the past, randomness, confusion, disintegration, dissipation.

Philosophers have argued that without a trend toward order, time would lack meaning. The future would be indistinguishable from the past. Sequences of events would be just so many random scenes from a thousand novels. History would be indistinct like the mist slowly gathered

by treetops in evening.

If one visits a city in spring, one sees another wondrous sight. For in springtime the populace become sick of the order in their lives. In spring, people furiously lay waste to their houses. They sweep in dirt, smash chairs, break windows. On any residential avenue in spring, one hears the sounds of broken glass, shouting, howling, laughter. In spring, people meet at unarranged times, burn their appointment books, throw away their watches, drink through the night. This hysterical abandonment continues until summer, when people regain their senses and return to order.

Leviticus 11:43

ויקרא י"א:מ"ג

(43) You shall not draw abomination upon yourselves through anything that swarms; you shall not make yourselves unclean therewith and thus become unclean.

(מג) אַל־הִּשַׁקְצוּ אֶת־נַפְּשְׁתֵיכֶּם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ וְלָא תְּטַּמְאוּ בָּהֶם וְנִטְמֵתָם בָּם:

Numbers 19:13

במדבר י"ט:י"ג

(13) Whoever touches a corpse, the body of a person who has died, and does not cleanse himself, defiles the L-rd's Tabernacle; that person shall be cut off from Israel. Since the water of purification was not dashed on him, he remains unclean; his uncleanness is still upon him.

(יג) כֶּל־הַנֹּגַעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָּם אֲשֶׁר־יָמׄוּת וְלָא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן ה' טִמֵּא וְנִכְרְתָה הַנָּפֶשׁ הַהָוא מִישְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדְּה לֹא־זֹרָק עָלִיוּ טָמֵא יִהְנֶה עָוֹד טֵמְאָתִוֹ בְוֹ: Shabbat 31a שבת ל"א א

Reish Lakish said: What that which is written: "And the faith of your times shall be a strength of salvation, wisdom, and knowledge, Faith; that is the order of *Zera'im*, Seeds, Your times; that is the order of *Moed*, Festival, Strength; that is the order of *Nashim*, Women. Salvations; that is the order of *Nezikin*, Damages, Wisdom; that is the order of *Kodashim*, Consecrated Items. And knowledge; that is the order of *Teharot*, Purity

אמר ר"ל מאי דכתיב (ישעיהו לג,
ו) והיה אמונת עתיך חוסן ישועות
חכמת ודעת וגו' אמונת זה סדר
זרעים עתיך זה סדר מועד חוסן זה
סדר נשים ישועות זה סדר נזיקין
חכמת זה סדר קדשים ודעת זה
סדר טהרות

Genesis 1:26 בראשית א':כ"ו

(26) And God said, "Let us make man in our image, after our likeness. They shall rule the fish of the sea, the birds of the sky, the cattle, the whole earth, and all the creeping things that creep on earth."

(כו) וַיָּאמֶר אֱלֹלְים נְעֲשֶׂה אָדֶם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדוּ בִדְגַּת הַיָּם וּבְעְוֹף הַשָּׁמַּיִם וּבַבְּהַמֶּה וּבְכָל־ הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׁ הָרֹמֵשׁ עַל־ הָאָרֶץ:

Ramban on Genesis 1:26:1

(1) And God said, "Let us make man:" Let us make: the earth will bring forth the body form the

רמב"ן על בראשית א':כ"ו:א'

(א) וַיּאֹמֶר אֱלֹקים נַעֲשֶׂה אָדָם נַעֲשֵׂה" כלומר אני והארץ" elements as it did with the beasts and the animals, as it is written (Genesis 2:7), "And the Lord, God, formed man, dust from the earth;" and He, may He be blessed, gave him the spirit from the mouth of the Highest, as it is written (Ibid.) and He blew into his nostrils, a living soul." And it stated, "in our image, in our likeness," since he would be similar to both of them: in the configuration of his body, to the earth from which he was taken; and he would resemble the higher ones in his soul, which is not a body and does not die. And the second verse (27) states, "in the image of God did He create him," to tell of the wonder which separates him from all the creatures. And this simple explanation of the verse I found from Rabbi Yosef Kimchi and it is the most plausible of all that have been thought. ... And behold man is similar to the lower beings and the upper beings in [his] appearance and his glory. As it is written (Psalms 8:6), "and with honor and glory have you crowned him" [concerning his resemblance to the upper beings], and this refers to the direction of his countenance towards wisdom and knowledge and skilled action. And in his likeness, his

הנזכרת נַעֲשָׂה אַדַם שתוציא הארץ הגוף מיסודיה כאשר עשתה בבהמה ובחיה כדכתיב (להלן ב ז) וַיִּיצֵר ה' אֵלֹקִים אֵת הָאָדַם עַפַּר מְן הָאָדָמָה ויתן הוא יתברך הרוח מפי עליון כדכתיב (שם) וַיִּפַּח בָּאַפַּיו נִשָּׁמַת חַיִּים ואמר "בָּצַלְמֵנוּ פָּדְמוּתֵנוּ" כי ידמה לשניהם במתכונת גופו לארץ אשר לוקח ממנה וידמה ברוח לעליונים שאינה גוף ולא תמות ואמר בכתוב השני בָּצֵלֶם אֱלֹקִים בַּרָא אֹתוֹ (פסוק כז) לספר הפלא אשר נפלא בו משאר הנבראים וזה פשט המקרא הזה מצאתיו לרבי יוסף הקמחי והוא הנראה מכל מה שחשבו בו ... והנה האדם דומה לתחתונים ולעליונים בתאר והדר כדכתיב (תהלים ח ו) וְכָבוֹד וְהָדָר הְצַשְּׁרָהוּ והוא מגמת פניו בחכמה ובדעת וכשרון המעשה ובדמות ממש שידמה גופו לעפר ונפשו לעליונים

body completely resembles the dirt, and his soul, the upper creatures.

Sefer Kuzari 2:60

ספר הכוזרי ב':ס'

...A dead body represents the highest degree of malignancy, and a leprous limb is as if dead. It is the same with lost seed because it had been endowed with living power, capable of engendering a human being. Its loss, therefore, forms a contrast to the living and breathing, and on account of its ideal potentiality only affects noble minds and highly strung souls which incline towards the divine, prophetic, visionary, and towards genuine imagination.

...כִּי הַמָּנֶת הוּא הַהָפְסֵד הַגָּדוֹל, וְהָאֵבֶר הַמְּצֹרָע כַּמֵת וְהַזֶּרַע הַנִּפְסִד כֵּן, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה בַעַל רוּחַ טִּבְעִי מוּכָן לִהְיוֹת טִפָּה שֵׁיִּהְיֶה מִמֶּנָּה אֲנוֹשׁ, וְהֶפְּסֵדוֹ כְנֶגֶד כֹּחַ הַחֵיּוּת וְהָרוּחַ, וְאֵינֶנּוּ מַשִּׂיג בַּהֶפְסֵד הַזֶּה לְרֹב דַּקוּתוֹ אֶלָּא בַעֲלֵי הָרוּחוֹת הַדְּקוֹת וְהַנְּפָשׁוֹת הַחֲשׁוּבוֹת, הַמִּשְׁתַּדְּלוֹת לְהִדְּבֵק בָּאֱלֹהוּת

Rabbi Samson Raphael Hirsch Commentary on the Torah

רש"ר הירש במדבר פרק יט פסוק

כב

Moral freedom is man's ability to subordinate himself with the whole of his being to G-d's Torah, and the

החירות המוסרית היא יכולת האדם להשתעבד בכל נפשו לתורת ה'

awareness of this freedom must be the basis for all aspects of man: for the organic and physical aspect no less than for the Divine and spiritual aspect of life. The gratification of one's physical urges, hunger and drives, which is part of the organic life, must be subjected of one's own free will to the guidance of G-d's Law, no less than the thoughts, aspirations and accomplishments in which the spiritual and Divine aspect of man unfolds. Both require freewilled devotion to the directives of G-d's Torah and His commandments.

ותודעת החירות הזאת חייבת להיות היסוד לכל הבחינות שבאדם: לגופניות החומרית וגם לתחום האלוקי הרוחני. החיים הגופניים של אכילה וחיי מין קשורים לצד הגופני האורגני וחיי המחשבה, הרצון והעשייה הם תחום הפעילות של הצד האלוקי הרוחני; ושני אלה טעונים התמסרות בחירות לפקודי תורת ה' ומצוותיו.

Rabbi Samson Raphael Hirsch: Commentary on the Torah

The main realm of טומאה, then is אדמה, land, the dwelling place of man. When a man immerses his entire body in *such* water (water that has not lost is elemental character), and sinks completely - בלי הציצה -

רש"ר הירש ויקרא פרק יא

נמצא, שהתחום העיקרי של הטומאה הוא האדמה - היבשה, שהיא מקום משכנו של האדם (ראה פי' שמות כט, ד). שעה שאדם טובל את כל גופו במים אלה, והוא שוקע into this element, all connection between him and the realm of טומאה is severed. He leaves the ground of man, and returns for a moment to the world of the elements, in order to begin a new life of purity. Symbolically, he is reborn.

And when afterwards the sun has set, and with the day that saw him impure has passed, then - as the Gemara says in Berachos 2b - טהר , the day too, has become טהור for him and he has entered a fresh pure day. At this point the connection between him and his state of טומאה has been severed in time as well, and his שהרה is complete.

בלי חציצה ביסוד זה - כבר ניתק
כל קשר שבינו לבין תחום הטומאה.
הרי הוא עוזב את קרקע האדם
וחוזר לשעה קלה אל עולם היסודות
- כדי להתחיל חיים חדשים של
טהרה. מבחינה סמלית הוא נולד
מחדש. אם לאחר מכן גם שקעה לו
חמה, וכך נגמר היום שראהו
בטומאתו, כי אז - כלשון התלמוד
בברכות ב ע"ב - כבר "טהר יומא",
והוא עבר ליום טהור; באותה שעה
כבר ניתק הקשר שבינו לבין
טומאתו - גם מבחינה זמנית -

Sefer HaChinukh 173:2

(2) And about the reason that water purifies everything impure, I would think on the side of the simple understanding that it is in order that a man see himself with the immersion as if he is created at that time, [just] like the whole world was water before man was upon it - as it is written (Genesis 1:2), "and the

ספר החינוך קע"ג:ב'

(ב) ובטעם המים שיטהרו כל טמא אחשב על צד הפשט כי הענין הוא כדי שיראה האדם את עצמו אחר הטבילה כאלו נברא באותה שעה, כמו שהיה העולם כלו מים טרם היות בו אדם, וכמו שכתוב (בראשית א ב) ורוח אלקים מרחפת על פני המים. ויתן אל לבו spirit of God floated upon the face of the waters." And through this comparison, he place upon his heart that [just] like he is renewed in his body, he also renew his actions for the good, fix his actions and be exacting in the way of God, blessed be He...in order to place in his heart the thought as if the world was entirely water, and [that] he is renewed with his emerging from them.

בדמיון כי כמו שנתחדש בגופו יחדש גם כן פעלותיו לטוב, ויכשיר מעשיו וידקדק בדרכי השם ברוך הוא...מכל מקום כדי לתת אל לבו במחשבה כאלו העולם כלו מים, והוא נתחדש בעלותו מהן.

Guide to the Perplexed 3:47

The object of the Sanctuary was to create in the hearts of those who enter it certain feelings of awe and reverence, in accordance with the command, "You shall reverence my sanctuary" (Lev. xix. 30). But when we continually see an object, however sublime it may be, our regard for that object will be lessened, and the impression we have received of it will be weakened. Our Sages, considering

ספר מורה הנבוכים חלק ג פרק מז:

שהכונה כולה היתה במקדש להתחדש בו התפעלות לבא אליו ושיירא ויפחד, כאמרו את מקדשי תיראו, וכל דבר נכבד כשיתמיד האדם לראותו יחסר מה שבנפש ממנו וימעט מה שהיה מגיע בגללו מן ההתפעלות, כבר העירו החכמים ז"ל על זה הענין ואמרו שאין טוב להכנס למקדש בכל עת שירצה,

this fact, said that we should not enter the Temple whenever we liked, and pointed to the words: "Make thy foot rare in the house of thy friend" (Prov. xxv. 17). For this reason the unclean were not allowed to enter the Sanctuary, although there are so many kinds of uncleanliness, that [at a time] only a few people are clean. For even if a person does not touch a beast that died of its own accord (Lev. xi. 27), he can scarcely avoid touching one of the eight kinds of creeping animals (ibid. 29, seq.), [etc.]... By such acts the reverence [for the Sanctuary] will continue, the right impression will be produced which leads man, as is intended, to humility.

וסמכו זה לאמרו הוקר רגלך מבית רעך, ומפני שהיתה זאת הכונה, הזהיר השם יתברך הטמאים מהכנס למקדש עם רוב מיני הטומאות, עד שכמעט שלא תמצא אדם טהור רק מעטים, כי אם ינצל ממגע נבלה לא ינצל ממגע אחד משמנה שרצים הנופלים תמיד בבתים ובמאכלים ובמשקים... ויהיה זה כולו סבה להתרחק מן המקדש ושלא ידרכו בו בכל עת, וכבר ידעת אמרם אין אדם נכנס לעזרה לעבודה ואפילו טהור עד שהוא טובל, באלו הפעולות תתמיד היראה ויגיע ההתפעלות המביא לכניעה המכוונת

Yalkut Shimoni Torah Parshat Tzav 479

RavAsi said, "Why do we start to

ילקוט שמעוני תורה פרשת צו [המתחיל ברמז תעט[אמר רבי אסי מפני מה מתחילין לתינוקות בתורת כהנים יתחילו להן teach young children from Toras
Kohanim (Sefer Vayikra)? They
should start to teach them from
Bereishis? Said the Holy One
Blessed be He, "Since the young
children are pure...let the pure ones
engage in purity."

מבראשית, אמר הקדוש ברוך הוא הואיל והתינוקות טהורים ...יבואו טהורים ויתעסקו בטהרות

Leviticus 11:44

(44) For I the L-rd am your God: you shall sanctify yourselves and be holy, for I am holy. You shall not make yourselves unclean through any swarming thing that moves upon the earth.

ויקרא י"א:מ"ד

מד) כִּי אֲנִי ה' אֱלְקִיכֶם וְהַתְקַדִּשְׁתָּם וְהָיִתָּם קְדֹשִׁים כִּי קַדָוֹשׁ אֲנִי וְלָאׁ תְטַמְּאוּ אֶת־ נַפְשָׁתֵילֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׁ עַל־ הַאֲרֵץ:

Source Sheet created on Sefaria by Adina Shmidman

